



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Aleny Pavlíčkové ve věci

žalobkyně: L. V.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2017, č. j. MV-68662-3/SO-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti usnesení Ministerstva vnitra ze dne 4. 4. 2016, č. j. OAM-39202-11/DP-2015, kterým ministerstvo zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobkyně i přes výzvu správního orgánu nepředložila doklad o cestovním zdravotním pojištění, tudíž pobytová žádost trpěla podstatnou vadou, a proto muselo být řízení zastaveno.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobkyně dovozuje z právní úpravy i z judikatury Nejvyššího správního soudu, že doklad o zdravotním pojištění je možno přiložit i v okamžiku rozhodnutí o povolení k pobytu a tím pádem, že nemůže platit ani koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu.., že pobytovou žádost podala již 20. 12. 2007, a namítá, že tato žádost měla být posuzována dle právní úpravy k tomuto dni účinné. Postup správních orgánů, které aplikovaly pozdější právní úpravu, porušuje zásadu legitimního očekávání a předvídatelnosti. Opomíjejí, že pokud právní moc původního rozhodnutí o pobytové žádosti žalobkyně byla odstraněna zrušujícím rozsudkem městského soudu, nastal stav, kdy se řízení vrátilo do fáze, která se řídila právní úpravou platnou v době podání žádosti. Tato právní úprava sice obsahovala § 87k zákona o pobytu cizinců, nicméně toto ustanovení tehdy neobsahovalo coby důvod pro zamítnutí žádosti odepření výpovědi. Správní orgány proto neměly tento důvod použít.
4. Žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí obou stupňů.
5. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný opakuje důvody, jež už uvedl v napadeném rozhodnutí, a navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 46 odst. 3 a 7 vztahují obdobně.*
8. Podle § 35 odst. 2 téhož zákona *k žádosti o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a) až d) a na požádání náležitost podle § 31 odst. 4 písm. b). Dále je cizinec povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Současně je na požádání povinen předložit doklad o zaplacení pojistného, uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. Povinnost předložit doklad*

o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4. Cizinec je dále povinen na žádost ministerstva předložit v případě změny podoby i fotografie.

9. Je mezi stranami nesporné, že žalobkyně v řízení na prvním stupni nepředložila *doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území*, ačkoli k tomu po podání své pobytové žádosti byla vyzvána. Doklad předložila až spolu s odvoláním proti usnesení o zastavení řízení.
10. Soud přisvědčuje správním orgánům, že z citované právní úpravy plyne povinnost žadatele doprovodit svou žádost i *dokladem o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území*. Žalobkyně dovozuje, že tuto povinnost může splnit až při vydání rozhodnutí o podané žádosti. S tím soud souhlasit nemůže a nezbývá mu než konstatovat, že relevantní zákonné ustanovení a jí citovanou judikaturu žalobkyně dezinterpretuje a zkresluje. Zákonná povinnost dle § 35 odst. 2 citovaného zákona je zcela jednoznačná a jasná.
11. Pokud jde o koncentraci řízení, jedná se v posuzované věci o řízení o žádosti a to jako takové je plně ovládáno koncentrační zásadou dle § 82 odst. 4 správního řádu. Pokud tedy žalobkyně *doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území* předložila až s podáním odvolání, učinila tak opožděně a žalovaný nemohl k takovému dokladu při svém rozhodování přihlížet.
12. Lze shrnout, že žalobkyně neuplatnila žádné žalobní námitky, jimiž by správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí jakkoli zpochybnila.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

13. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. května 2020

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu